

FECSKE CSABA

Felületképzés

eddig azt hittem verseket írok
jót rosszat nem tudom de verset
jó verset írni jó jó verset olvasni még jobb
rangot ad olvasójának
remélem írójának is hacsak ki nem derül
hogy szerencsétlen holdfényevő poéta tévedett
mint én is amikor az egyik irodalmi lap kiadójának
teljesítményigazolásán ezt láttam
munkám megnevezéseként *felületképző teljesítmény*
felületképzés mint a vakolás csakhogy a kőműves
érzéketlen holt anyaggal malterrel
képez felületet én meg édesanyanyelvemmel
hogy ne mondjam a lelkeimmel
nagyobb a rizikó kisebb a fizetség
bánta is apám hogy nem követtem a példáját
nem kőműves lettem milyen büszke lenne most rám
szonettnyi idő alatt bevakolnék egy szobát
szonettet megszegyenítő pénzért számla nélkül

Gyerekkor

szép gyerek voltam anyám szerint
minden gyerek szép
csak úgy kell nézni rá
a gyerekkor csupa vasárnap
a töltött csirke
zúzája mája enyém
meg a déli harangszó mely habozás
nélkül vágja ketté a napot
a csontok a macskáé
doromboló macska a gyerekkor
mígnem hirtelen kapja magát
fölszalad a padlásra egerészni
aztán várhatod hogy visszajöjjön

2022. március

ajtórésbe szorult árnyékom nyí
nem lehet egyszerre
menni és maradni
gyereknek lenni jó
kár hogy ezt a felnőtt tudja csak

Három év

(FELESÉGEM EMLÉKÉRE)

elmúlt három év
magával vitt ezt-azt
amit hozott a múltból afféle uszadék
három évre vagyok tőled
három fényévnnyire ha jól számolom
évre év az idő rákos burjánzása
szikém hatástalan
de néha felszisszensz bennem
itt vagyok mert ami van
valakinek csak el kell viselni
az idő mondják mindent begyógyít
de hol az az idő
ez a három év ami már elmúlt
beleszámít-e

Háromlábú macska

gyerekkoromban volt egy háromlábú szürke macskám
derék egérpusztító kedvenc kandúrokat őrületbe kergető
szépséges cica-Lollobrigida dorombolása mélyhegedű hangja
egy szép napon elszökött otthonról és három lábbal került elő

pár nap múlva tépett-véres bundában alig pislákol
benne az élet bal hátsó lábát valamelyik kolbászsagú
padláson egy (talán patkánynak állított) csapdában hagyhatta
a rászíjazott falábat amit a bátyámmal faragtunk nem fogadta el

lerázta magáról két napig élt szerencsétlen nyomorékan
szemében nem gyúlt ki többé a régi fény keserves nyávogását
vélem hallani azóta is az a szörnyű seb nem bír begyógyulni ötven
éve vigyázatok hát a cicákra barátaim

Osztálytalálkozó

huszonnégyből tizennyolc nem rossz arány
mit várhat az ember annyi év után
volt aki igazoltan maradt távol
csak nevét hagyta meg nekünk magából
J. írta tesz az ilyen ünnepekre
nosztalgizni neki semmi kedve
és ideje most hogy fontos ember lett
bosszantja ha férfiak érzelegnek

a bejáratnál sorra kezet ráztam
az urakkal akikben megtaláltam
a régi kis srácot – egyet tévedtem
egy volt csupán aki eltévedt bennem
bocsáss meg Feri nem ismertelek meg
az évek mindent úgy összekeverték
átírtak ősz lett a haj ráncos az arc
magaddal valaki idegent takarsz
te megjátszod a hőst én a boldogot
szemünkben távoli fáradt fény lobog

kiből lett az ami szeretett volna
a múlt aranybányáiból ki hozta
fel a kincseket fiúk mi lett belőlünk
a világ bizony meghókölt előlünk

mit is akartam én mit is akartunk
kész vagyunk már a vége felé tartunk
Pali májrákkal vonult kórházba
Sanyi a földi lét nyűgét lerázta
szklerózis multiplexe volt évekig
ápolta neje lám ez jutott nekik
Peti három volt feleség négy gyerek

Áron szívét senki sem találta meg
újra mutatja magát a kamaszkor
– riadt állat a szív alá bevacol –
egyed – oda-vissza – kétszer élni meg
ezt akarná a korrupt emlékezet

„Föl-föl fiúk, csak semmi félelem!”
élni míg le nem merül az elem
itt a lehető legjobb köztetek
ennél a menny is csak rosszabb lehet